



حال همه ما خوب است، باور کن...

انتخابات ۹۶؛ اخلاق و صداقت را تکرار کردیم

صفحه ۲

فرم و محتوا؛ هنر و سیاست

نگاهی به مستندهای تبلیغاتی سه کاندیدای ریاست جمهوری

صفحه ۳

دوهفتهنامه فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و ادبی / سال سوم / شماره سی و پنجم / نیمه اول خرداد ۱۳۹۱

تکرار روحانی

روح الله اسلامی
استادیار علوم سیاسی دانشگاه فردوسی

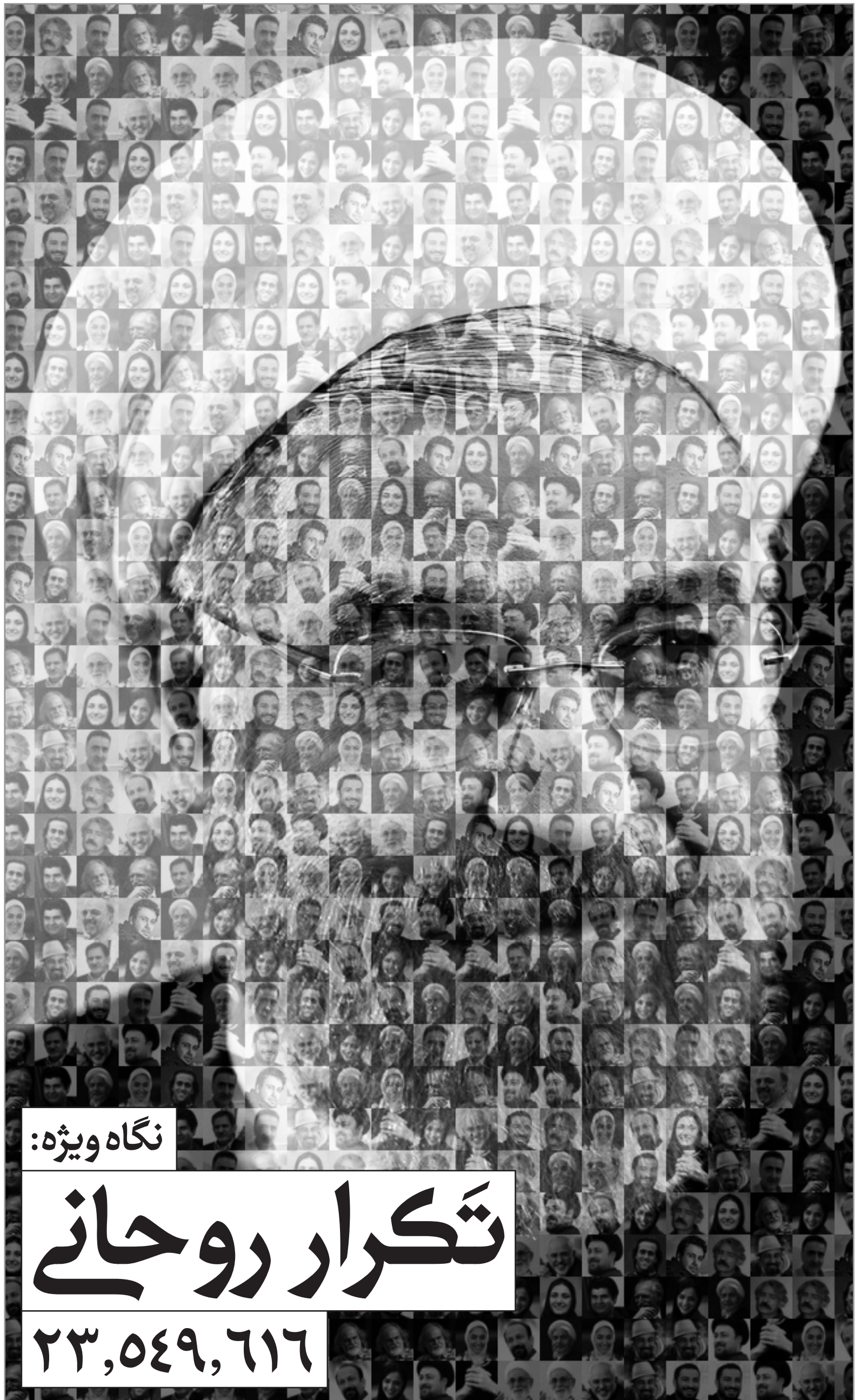


انتخابات یکی از مکانیسم‌های دموکراسی است که دارای کاردهایی چون چرخش نخبگان، مشارکت مردم در عرصه عمومی و ارزیابی نهادهای حاکمیتی است. در ایران انتخابات ریاست جمهوری بسیار مهم است چرا که به لحاظ بودجه، برنامه، اجرای سیاست‌ها، ریاست شوراها، عالی، مکانیسم‌های سیاست دفاعی و خارجی قوه مجریه امکانات عملیاتی فراوانی دارد. به علت همین اهمیت در زمان تغییر رئیس قوه مجریه سیاست‌های امنیتی، خارجی، بهداشتی، فرهنگی و اقتصادی دچار تحول در دگرگونی می‌گردند. دوازدهمین انتخابات ریاست جمهوری در شرایطی رقم خورد که میدان سیاسی ایران به شکلی بی سابقه قطبی گردید. جناح اصولگرا از اقتصاد دولتی، یارانه‌ها، مسکن مهر، عدالت، سیاست خارجی مقاومتی و دخالت دین در همه عرصه‌های عمومی و جناح اصلاح طلب از اقتصاد آزاد، بازار، جهانی شدن، سیاست خارجی تعاملی و تخصص گرایی علمی در عرصه‌های عمومی دفاع کردند. این قطب بندی به ائتلاف‌های فراگیر ختم گردید و در نهایت روایت اعتدال و اصلاحات برنده انتخابات گردید و حسن روحانی بار دیگر به ریاست قوه مجریه انتخاب گردید. فضاهای زیبایی از همزیستی مسالمت‌آمیز، برنامه‌های راهبردی، سرمایه اجتماعی شهروندان و فرهنگ رواداری متعهدانه در چند هفته شکل گرفت که در نوع خود با توجه به قدرت گیری حوزه عمومی در منطقه بی نظیر بود. پرسش این مقاله آن است که چشم انداز رای آوردن روحانی چیست و به زبانی چه سیاست‌هایی بر ایران حاکم خواهد گردید؟

۱- منافع ملی ایران: آنچه این انتخابات را باشکوه ساخت نام ایران بود. نامزدها و شهروندان به درک و شعور بالایی دست یافتند که در شعارها، نمادها، پرچم و همه مناسک مبارزاتی خویش جز ایران بر زبان شان جاری نبود. هر دو جریان هر چه گفتند و طرفداری کردند در جهت منافع ملی ایران بود. هر دو شناخت کاملی از تمامیت ارضی، ثبات سیاسی، حفظ نظام سیاسی و امنیت ملی کشور داشتند. در مکانیسم‌ها و تکنولوژی‌های اجرا با یکدیگر تفاوت داشتند که کاملاً قابل درک است. بنابراین برای اولین بار منافع ملی ایران مورد اجماع قرار گرفت و بازنمایی از اصول و اهداف و برنامه‌ها در جهت سربلندی نام ایران بود. برنامه آقای روحانی رای آورد و انتظار می‌رود که او رئیس جمهور همه ایرانیان باشد چه آنان که رای به او ندادند و چه آنان که اصلاً در انتخابات شرکت نکردند. شعار دوباره ایران و ایران برای همه ایرانیان باید در عمل اجرا گردد. همه ایرانیان فارغ از فرقه و مذهب برابر نگریده شوند که این مورد از بدیهات سیاست گذاری امور عمومی است که در چهار سال آینده شاهد آن خواهیم بود.

۲- روایت اعتدال: شهروندان ایران نشان دادند از دعوای فلسفی و شعارهای بی پایه خسته شده‌اند و فریب روایت‌های رادیکال را نخواهند خورد. همه نامزدها سعی کردند برنامه‌های اجرایی و شاخص‌های کمی به مردم ارائه دهند و این انتخابات یکی از معاش گراترین و عقلانی‌ترین انتخابات‌های ایران بود. همه از یکدیگر برنامه می‌خواستند و هیچ کلیت شعارگونه ای مطرح نشد مگر اینکه اعداد، منابع، درآمدها و هزینه‌های آن مورد پرسش قرار گرفت. روایت اعتدال توانست کارآمدی خویش را برای مردم بازنمایی کند و رای اعتماد شهروندان را کسب کند. برای اولین بار شعارهای کلی آزادی، عدالت، اخلاق، فضیلت و... که دال‌هایی تهی هستند کنار نهاده شد و به صورت تخصصی در مورد سیاست داخلی، خارجه، امنیت و محیط زیست بحث و گفتگو انجام گرفت. شهروندان نیز ثابت کردند تبلیغ و وارونه‌نمایی را قبول ندارند و شاخص‌های کارآمدی و اثربخشی را درک می‌کنند. اعتدال در حال حاکم شدن بر جهان زیست سیاسی ایرانیان است و شهروندان ایران راهی متفاوت با فضای رادیکال منطقه انتخاب کرده‌اند.

۳- تعادل دموکراسی و بوروکراسی: در اغلب دوره‌ها



نگاه ویژه:

تکرار روحانی

۲۳,۵۴۹,۶۱۶

روحانی: جای آیت الله هاشمی در این صبح پیروزی خالی است



حسن روحانی در نخستین نطق تلویزیونی خود به طور مستقیم با مردم سخن گفت. وی در بخشی از این گفتار گفت: «شما دیروز به همه آن‌ها که ما را به بازگشت به گذشته و توقف به شرایط فعلی می‌خواندند، نه گفتید. شما نشان دادید ملتی یک‌پارچه هستید که هیچ کس نمی‌تواند شما را به ورطه نزاع‌های قبیله‌ای، شهری یا روستایی بکشاند. جا دارد یاد کنم از مرد اعتدال و سازندگی، آیت‌الله هاشمی رفسنجانی که جای ایشان در این صبح پیروزی خالی است. هم‌چنین از برادرم سید محمد خاتمی، یادگار امام راحل سید حسن خمینی، علی اکبر ناطق نوری و از برادرم اسحاق جهانگیری تشکر می‌کنم.»

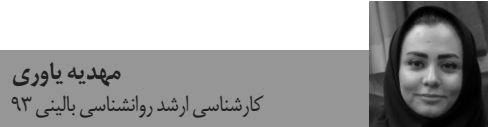
حال همه ما خوب است، باور کن ...

انتخابات ۹۶؛ اخلاق و صداقت را تکرار کردیم



حسن روحانی به چشم می‌خورد، امکانات چندانی نداشت و به غیر از این، چیزی که آن را از ستادهای سوت و کور ریسی متمایز می‌کرد تعداد بیشماری از مردان و زنان، علی‌الخصوص جوانانی بود که بی‌وقفه تلاش می‌کردند. از اقدامات کاندیدای خود گفتند، از برنامه‌های آتی‌اش، از مطالباتشان، تخریب نکردند، تهمت نزدند چرا که عنصر کلیدی که سال ۹۲ آنها را پس از ۸۸ غم‌انگیز به پای صندوق رای کشانده بود، احیای اخلاق بود و انزجار از دروغ... که البته طرفداران رقیب در این حیطة هم حجت را تمام کردند، حمله‌های شبانه، فحاشی، ضرب و شتم و ایجاد فضای رعب و وحشت که هیچکدام ذره‌ی در

می‌تاخت. توزیع غذا، کارت هدیه، کت و شلوار، بسته‌های تقلات، نبات و پارچه سبز حضرت... از جمله شگردهای دیگری بود که نامزد رقیب برای جذب آراء از آن مدد جست. شیوه‌ای که هیچ‌گاه مورد قبولمان نبود چون به کرامت انسانی و رای شعار ایمان داشتیم، هیچ‌گاه به خود اجازه ندادیم با فقر هموطنمان یادگاری بگیریم، از باور و اعتقادات مذهبی‌اش سوء استفاده کنیم. چونان که از سند ۲۰۳۰ که برگ زرین و نقطه عطفی در کارنامه دولت وقت بود با صرف هزینه‌های هنگفت و اعزام روابانی، چهره‌ای ننگین و به دور از عقلانیت ساختند. در سطح شهر در لابلای تعداد بیشمار ستادهای مجهز رقیب، ستادهای اندک



مهدیه یآوری
کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی ۹۳

هشت اردیبهشت ماه ۹۶، آغاز رسمی تبلیغات دوازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری، شروع مقطع حیاتی و سرنوشت ساز، با این که با تمام قوا و امکانات وارد صحنه شدیم ولی ده به هیچ، نسبت به پتانسیل تبلیغاتی رقیب عقب بودیم. صدا و سیما، تریبون نماز جمعه، امکانات مادی و معنوی آستان قدس رضوی و... با این وجود هیچکس پا پس نکشید و ناامید نشد، پشتوانه‌ی ستادهای تبلیغاتی مان مردم بودند و این اندیشه که دستاورد های دولت روحانی خود به تنهایی در تصمیم گیری نهایی تاثیر گذار خواهد بود ولی غافل از شگرد قدیمی رقیب... تخریب، تهمت، تهدید و... مناظرات انتخاباتی تلویزیون بدل به افشاگری‌های بی‌پایه و اساسی شد که عجیب بذر بی‌اعتمادی و ناامیدی را در دل هموطنانمان کاشت، اتهامات مالی، حقوق‌های نجومی، دارایی‌های بی حد و حصر و... به اعضا کابینه دولت وقت، مطرح کردن پرونده تایید نشده دختر وزیر و... این روند محدود به فضای مناظرات نشد و در فضای مجازی به اوج خود رسید، نشر اخبار مبنی بر رسوایی‌های اخلاقی وزرای رییس جمهور که هیچ‌گاه به اثبات نرسید، تهمت دزدی علمی به روحانی و موارد بیشماری که حتی تا لحظاتی قبل از شروع رسمی انتخابات ادامه داشت، (فرار حسین فریدون و...) رقیبا در تمام این مدت از هر حربه‌ای برای رسیدن به هدف خود سود جستند غافل از این که ناخودآگاه مردم را عملا در برابر نظام قرار داده و عملکرد سی و هشت ساله جمهوری اسلامی را به تاراج می‌برند. و غم‌انگیزترین ماحصل آن پیشی گرفتن نامزدهای حزب رقیب در به مسلخ بردن اخلاق بود. مشهد مانده بود و جنگ روانی و رقیبی که با تمام قوا در کارزار تبلیغاتی

«نه» مشهد به تندروها

فرمان‌های سلیقه‌ای حکام شهرشان، فرصت حضور رییس جمهور در مشهد را مغتنم شمرده و بر آن شدند تا صدای اعتراض خود را به شخص رییس جمهور و تمامی مردم ایران برسانند.

چهارشنبه، برای ساعاتی مشهد دوباره به ایران بازگشت.

چهارشنبه، سالار عقلی‌ی آواز در گلو مانده‌ی مردمان مشهد را فریاد زد. در شهری که سالهای سال است که از اجراهای موسیقی به بهانه‌های واهی محروم است. چهارشنبه، مشهد «نه» بزرگی به تندروی و تندروها گفت.

همه به یاد داریم این سخنان را که: «تو کنسرت می‌خوای از مشهد برو. برو جای دیگه زندگی کن...» شاید بهترین و دلنشین‌ترین پاسخی که می‌شد به این اظهارات داد، همین شعار «ما از مشهد نمی‌ریم/ مشهد پس می‌گیریم» بود که یکصدا و هماهنگ فریاد می‌شد.

امیدواریم صاحبان این اظهارات، جمعیت چهارشنبه را دیده و پیامان را شنیده باشند باشد که دیگر ما را اقلیت لائیک هوس باز نخوانند و باشد که نتایج انتخابات را با دقت رصد و تحلیل کنند «نه» بلند مردم ایران به افراطی‌گری را ببینند و متوجه شوند کدام دسته در اقلیت هستند.

و آگاه هم در اطرافیان ایشان نبوده که شناختی از جناب مقصودلو داشته باشد و ایشان را از این دیدار نهی کند؟

یا به قول ظریفی که می‌گفت جناب ریسی آنقدر در پیدا کردن چهره‌ای موجه در روی زمین ناکام بوده که ناچار دل به حمایت چهره‌های زیرزمینی بسته.

البته بخش عمده‌ای از تلیتی‌های گرانقدر را نوجوانانی تشکیل می‌دهند که هنوز به سن رای نرسیدند و این می‌تواند نشان از درایت و فرزاندگی اتفاق فکر جبهه ایشان باشد که با این کار برای انتخابات بعدی برنامه ریزی دراز مدتی انجام دادند.

اگر هدف حمایت از هنر بود، تلو نه تنها در لیست بلند بالای هنرمندان و اسطوره‌ها و نمادهای موسیقی ایران، جایی ندارد بلکه در بین خوانندگان معمولی هم از شان و جایگاهی برخوردار نیست.

چیزی که بیش از همه بعد از شنیدن این خبر به خاطر متبادر شد، دیالوگ‌های واپسین مختار در قسمت آخر سریال مختارنامه بود و بس.

اما عصر چهارشنبه و همزمان با این خبر، رویداد مهم دیگری نیز به وقوع پیوست.

مردم مشهد، خسته از افراط‌ها و بی‌قانونی‌ها و

به خود ایشان مربوط می‌شود.

نه اینجا محکمه است و نه ما صلاحیت محاکمه و برچسب زدن به افراد بدون محاکمه داریم. اما آنچه شکفتی ما را سبب شده، این تغییر موضع عجیب جناب ریسی آنهم تنها دو روز مانده به انتخابات است که با عباراتی نظیر «خودزنی»، «تیر غیب» و «گل به خودی» هم وصف شدنی نیست.

با اینکه این خبر را می‌توان با اختلاف، سبک‌ترین حرکت یک کاندید برای جذب رای در تمامی ادوار انتخابات دانست، اما با شنیدن این خبر، پس از شکفتی اولیه، اندوهی بر جانمان نشست و تنها تاسف بود و لیخندی تلخ.

تاسف از اینکه در کشوری که اسطوره‌های موسیقی‌اش برای ارتباط با مردم با محدودیت و کارشکنی روبرو هستند و آنوقت کاندیدایی برای جلب رای با چنین افرادی دیدار می‌کند.

خبر دیدار ایشان با تلو را اگر هر زمان دیگر می‌شنیدیم محال بود باور کنیم، اما در روزهای منتهی به انتخابات این خبر کاملا قابل باور بود. دلمان به نقد و تفسیر این خبر نمی‌رود، چرا که همه چیز مبرهن و روشن است.

این سوال مطرح است که حتی یک مشاور دلسوز



امیررضا کرامتی
کارشناسی حسابداری ۹۲

«ما امروز باید دعا کنیم حال محمدرضا شجریان خوب شود زیرا دولت یازدهم دستش خالی است و آویزان یک هنرمند سرطانی شده است.»

قلیلمان آزرده شد با دیدن خبری مبنی بر جسارت طالبی، از حامیان ابراهیم ریسی به استاد شجریان که همواره اسوه اخلاق بوده و صدای مردمانش؛ حتی زمانی که خس و خاشاکشان خواندند.

عجیب اینکه این سخنان در همایش «نخبگان» (؟!) حامی سیدابراهیم ریسی گفته شده است.

در این فکر بودیم که اصلا لزومی بر نشان دادن واکنش به این گستاخی هست یا اینکه آن را بگذاریم به حساب خشمگین شدن طرف مقابل از محبوبیت این چهره که به حق روز افزون هم هست.

در صدد پاسخ بودیم که تیر غیب از راه رسید و بر پیکر جبهه مقابل نشست.

خبر کوتاه بود اما هولناک و میخکوب کننده: «آیت‌الله ریسی با تلو دیدار کرد.»

این که شخص جناب مقصودلو مشهور به «تللو» چگونه شخصیتی است، اساسا موضوع بحث نیست و

تکرار روحانی

ادامه از صفحه ۱

میان نبات، توسعه، امنیت، سرعت سیاست‌گذاری، کارآمدی بوروکراتیک و آزادی، حقوق شهروندان، پاسخگویی، مبارزه با فساد و چرخش نخبگان دموکراسی تضاد وجود داشت. هر زمان به سمت دموکراسی رفتیم از اثربخشی توسعه واماندیم و هر زمان بروکراسی را ارج نهادیم از پاسخگویی و ارزیابی خبری نبود. انتخابات اخیر در روایت اعتدال هر دو وجه متعادل بخش سیستم را به همراه داشت. هیجان، احساسات، فریب و توهم فضای دموکراتیک توسط نخیه‌گرایان نهادهای بوروکراتیک شفاف و خنثی گردید و آنچه حاصل شد سیاست‌گذاری منطقی و روشن شدن بازخوردهای سیستمی بود که

چندجانبه امکان دفاع از ایران در وضعیت فعلی امکان پذیر نیست. در حالی که دولت رادیکال و دیپلماسی بیگانه ترامپ روی کارآمده است و در حال مذاکره و سفر به عربستان جهت گرفتن باج‌های بزرگ علیه ایران است هوشمندی سیاست‌خارجه کاملا ضروری است. نیاز به برنامه‌ریزی سیاست خارجی جهت بهبود روابط با همسایگان و ایجاد موازنه‌های منطقه‌ای و بین‌المللی هستیم تا آسیب‌های محتمل را تبدیل به فرصت‌های شکوفایی ایران سازیم. دولت جدید با توجه به استقلالی که به وزارت خارجه داده است و توانایی تیم دیپلماسی ایران که بار دیگر از مشروعیت مردمی برخوردار گردید به احتمال زیاد در اجرای این سیاست پیروز خواهد بود.

که مجری سیاست خارجی است اما در بعد سیاست‌گذاری اجرایی به خصوص دو نهاد شورای عالی امنیت ملی و وزارت امور خارجه قابلیت جهت‌دهی به دکترین‌های متفاوت است. در علم سیاست اعتقاد بر این است که هر کشور نیاز به دو رویه‌رویه و محیط شیرصفتی دارد تا بتواند از منافع ملی کشور در محیط آتارشیک منطقه و بین‌الملل حفاظت کند. ایران در وضعیتی قرار گرفته است که گسل‌های امنیتی منطقه با تحریک قطب بندی‌های بین‌الملل به حرکت درآمده‌اند. در این محیط باید همه متغیرهای تهدیدزا شناسایی با دست‌کاری مهره‌ها در جهت حفظ کشور و افزایش قدرت ملی سیاست‌گذاری صورت گیرد. بدون داشتن سیاست خارجی پویا و دیپلماسی

نتیجه آن بازگشت امنیت و رفاه به کشور خواهد بود. در این انتخابات افکار عمومی شکل گرفت و شهروندان با تمام نیرو سعی کردند با استفاده از تکنولوژی اطلاعات شالوده‌شکنی بازنمایی‌های کلان روایت‌های ایدئولوژیک را انجام دهند. در واقع سطوح قدرت ریز و روزمره بر سطوح قدرت کلان نهادی غلبه کرد. دولت آینده باید به استحکام شاخص‌هایی مثل قانون، جامعه مدنی، سرمایه اجتماعی، حقوق شهروندی، استخدام متخصص‌ها برای نهادهای حاکمیتی اهتمام بخشد. هرگونه تعلل یعنی قدرت‌گیری عصبیت‌های قبیله‌ای روایت اعتدال را از عرصه مدنی خارج خواهد ساخت.

۴-سیاست خارجی واقع‌گرا؛ قوه مجریه در عین حال

گاردین: جوان های ایران اعلام کردند نمی خواهیم به عقب برگردیم!

روزنامه بریتانیایی گاردین نوشت: میلیون ها ایرانی در یکی از جنجالی ترین انتخابات های کشور خود به پای صندوق های رای رفتند تا مسیر آینده ی کشور خود را انتخاب کنند. بنابر اعلام مقامات رسمی ایران، اعلام نتایج نهایی بخاطر حضور گسترده مردم کمی با تاخیر انجام می شود.

این گزارش می افزاید: بسیاری از رای دهندگان جوان از صبح زود در محل رای گیری حاضر شدند و طی مصاحبه های انجام شده، اعلام کردند که ما نمی خواهیم به عقب برگردیم!

به نوشته جماران، آنچه برای رای دهندگان در انتخاب روحانی اهمیت دارد این است که آنها از اقتصاد ناکارآمد که در آن بیکاری زیاد باشد، خسته شده اند.

قطعا اگر روحانی برنده انتخابات شود، پیشتر روی قول های اقتصادی خود در برطرف کردن بیکاری و رشد اقتصادی و همچنین جذب سرمایه های خارجی تمرکز خواهد کرد

theguardian

فرم و محتوا؛ هنر و سیاست

نگاهی به مستندهای تبلیغاتی سه کاندیدای ریاست جمهوری



که در کارنامه کاری اش مستندهای زیادی در زانر دفاع مقدس به چشم می خورد، در مستند تبلیغاتی آقای رئیسی تمام هنر خود را به کار گرفت تا تصویری تاثیر گذار به مخاطب ارائه کند. در این مستند که میکس جالب توجه ای هم دارد از فقر سخن به میان می آید و اسلام و می بینیم که اشتغال و مسائل اقتصادی از اولویت پایین تری برخوردار است. با این مفهوم مستند پیش می رود که اگر مسائل دینی درست شود دیگر اقتصاد هم شکوفا خواهد شد و خبری از تحریم و سایر مسائل نخواهد بود. در این مستند گفت و گوی زیادی با مردم صورت می گیرد، مردمی که به دولت بی اعتماد هستند و برای تغییر به آقای رئیسی (یا کسی شبیه ایشان) رای خواهند داد. و البته که سلفی با فقرا هم جزو لاینفک این مستند می باشد! آقای رئیسی در مستند خود از وضع اقتصادی می گوید و از سابقه خود در قضاوت استفاده می کند و سعی در ارائه راهکار دارد، با این مضمون که باید با فساد مقابله کرد و دولت فعلی این کار را نکرده است.

به طور کلی مستندهای تبلیغاتی امسال از کیفیت بالایی در شکل روایت برخوردار بودند و بیشتر محتوا بود که فرق واقعی بین کاندیداها را مشخص می کرد. مردم با هوشیاری خود نشان دادند که گول عوام فریبی را نخواهند خورد و در انتها کسی برنده است که عزت خود و مردمش را حفظ کند.



این مستند همکاری کرد داد تا بازم نامی از کارگردان به میان نیاید.

در این مستند که از جلوه های بصری سطح بالایی هم بهره می برد، می بینیم که طبق روال مناظره ها دکتر قالیباف همچنان از در تخریب وارد می شود و کمتر از راهکار سخن می گوید.

قشر محروم جامعه که بیشتر از هر چیزی دست مایه سیاست بازی ها قرار می گیرند و در گاهی می شوند برای سوء استفاده سیاست مداران تا نشان دهند که به وضع محرومان رسیدگی خواهند کرد.

این مستند در ادامه بهتر می شود و تحلیلی از جانب دکتر قالیباف از وضع اقتصادی جامعه ارائه می دهد و سعی می کند راه کاری جز آن چه که در دولت دکتر روحانی دیده می شد را نشان دهد و تنها راه چاره را تغییر دولت کنونی بیان می کند. سابقه دکتر قالیباف به عنوان شهردار تهران هم از نکات اصلی این مستند قلمداد می شود.

اما می رسمیم به مستند دیگر کاندیدای اصول گرا، ابراهیم رئیسی.

مستندی که توسط محمدعلی فارسی ساخته شده. فارسی به عنوان دستیار کارگردان با شهید آوینی در تولید مجموعه تلویزیونی «سراب» در سال ۶۷ همکاری داشته و پس از شهادت آوینی به عنوان مسئول معاونت تولید موسسه روایت فتح به کارش ادامه داده است. فارسی



و سپس با نشان دادن تصاویر مرتبط سعی در اثبات پاسخ های خود به این نقدها را دارد. از دست آوردهای دولت در چهار سال اخیر و توجه متمرکز آن بر محیط زیست و کارهای زیربنایی گفته می شود. دکتر روحانی در مستند خود مردم را دعوت به صبر می کند و به آن ها امید می دهد که با کمک خود مردم، مشکلات عمده را حل می کند. سابقه دولت در این چهار سال کاملا گویای این است که عمل به وعده ها از افتخارات دولت می باشد. در این مستند همچنین می بینیم که توجه به بانوان که از وعده های چهارسال پیش دولت بود چگونه به عمل نرسیده است و در این چهار سال حضور بانوان را در حیطه های مختلف مانند سیاست، ورزش، علم و... بیش از همیشه بوده و هست. در پایان این مستند دکتر روحانی تمام کشور را دعوت به انتقاد می کند اما نه تنها به دولت، بلکه از مردم می خواهد به سایر قوه های نظام هم می بایست انتقاد کنند.

مستند دیگری که امسال شاهد آن بودیم، مستند تبلیغاتی دکتر قالیباف بود که با مسولیت و سرپرستی سید محمود رضوی ساخته شد. رضوی که تهیه کنندگی فیلم های مطرحی چون «درباره الی» و «ماجرای نیمروز» را در کارنامه کاری دارد و سیمرخ بلورین هم از افتخاراتش است امسال هم مانند دوره قبل به یاری هم شهری خود آمد و در قالب سرپرست در ساخت



مهدی میلانی
کارشناسی اقتصاد نظری ۹۳

قبل از هر انتخاباتی، تبلیغات یکی از مهم ترین ابزارها برای بیان افکار و ایده های نامزدهای انتخاباتی می باشد. ارزش این تبلیغات به حدی است که می تواند سرنوشت یک ملت را تغییر دهد. پوستره های انتخاباتی، گفت و گوهای صوتی و بصری، مناظره ها و... همگی جزو راه هایی برای تبلیغ و تاثیر گذاری بر مردم است. اما در این میان ابزار دیگری هم هست که اگر با ساختار درست از آن استفاده شود می تواند بیشتر از آن چه تصور می شود تاثیر گذار باشد. مستند های تبلیغاتی در دوره های گذشته نشان داده است که جذابیت زیادی برای مخاطبان دارد، چرا که هر مستندی برای تاثیر گذاری باید بوی هنر بدهد و با فرمی درست و کار شده، محتوای خود را برای بیننده ابراز کند.

اما مستند های تبلیغاتی امسال، نکته قابل توجه در مستند های امسال، کم لطفی کارگردان ها و فیلمسازهای مطرح داخلی برای همکاری با کاندیداها بود، که بعضا سر و صداهای زیادی هم ایجاد کرد. به عنوان مثال حسین دهباشی که چهار سال پیش مستند تبلیغاتی دکتر روحانی را ساخته بود، امسال علی رغم پیشنهادی که از طرف ستاد دکتر روحانی برای ساخت مستندی دیگر به او داده شد، آن را نپذیرفت و آن را مسولیت بزرگی دانست که از عهده او خارج است.

و اینگونه شد که طبق گفته ستاد دکتر روحانی، امسال مستند تبلیغاتی وی را گروهی از فعالان ستاد وی ساختند تا نام کارگردان آن ناشناخته باقی بماند. هر چند پست اینستاگرامی محمد حسین مهدویان، کارگردان فیلم موفق «ماجرای نیمروز» نشان داد او پشت فیلم مستند روحانی است.

در مستند دکتر روحانی که بی شک بهترین مستند تبلیغاتی در بین سایر کاندیداها بود، می بینیم که در ابتدا با یک تدوین کار شده، سخنان دانشجو ها در ۱۶ آذر پارسال نشان داده می شود که حجم بیشتر این سخنان از سوی مخالفان دکتر روحانی بود. همین نکته نشان دهنده نقد پذیری و نترسی دولت تدبیر و امید در رویارویی با مخالفان خود می باشد. در طول این مستند به شکل های مختلف می بینیم که دولت جواب مخالفان خود را می دهد و می گذارد تا نقدهای وارده مطرح شود

پایان نسبی بحران مشارکت در جمهوری اسلامی

تراکت حاوی لیست آبادگران در محل نماز جمعه و جاهای دیگر توزیع شد و آنها رفتند رای دادند و آن لیست انتخاب شد.

اما انتخابات سال ۱۳۸۸ که چندان آزاد نبود، به دلیل وجود دو کاراکتر موسوی و احمدی نژاد و مناظره های جنجالی، مشارکت تا ۸۵ درصد بالا رفت. در انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم، اگر قالیباف و جهانگیری هم در رقابت باقی می ماندند، نرخ مشارکت تا ۸۰ درصد هم بالا می رفت. و اگر احمدی نژاد و بقایی هم تایید می شدند، در روز ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۶ در ایران، قیامتی برپا می شد و نرخ مشارکت تا رقم ۹۰ درصد و تعداد آرای ۵۰ میلیون هم افزایش می یافت. اما تبعات آن برای سیستم جمهوری اسلامی سنگین می شد و به نظرم بحرانی شدیدتر از بحران ۱۳۸۸ رخ می داد. این تحولات نشانگر این مساله مهم است که جمهوری اسلامی این هنر را پیدا کرده است که مخالفان و براندازان را هم به رفتار سیاسی عقلانی و واقع گرا بکشاند. و این یکی از نشانه های پختگی حکومت است و اگر گسلهای موجود در جامعه ایران فعال نشوند و بحرانهای این جامعه رنگ بیازد و منطقه خاورمیانه آرام بگیرد، دموکراسی ایرانی این استعداد را دارد که در استاندارد دموکراسی های تکامل یافته غربی ظاهر شود و حتی مخالفین اصل نظام هم آزادی تبلیغ ایده ها و آزادی تلاش برای کسب قدرت مشروع را هم بدست آورند. مثل کشور پادشاهی انگلستان که طرفداران جمهوری هم در آن آزادی تبلیغ و تلاش برای کسب قدرت دارند. بقول آلکسی دوتو کوپل، متفکر بزرگ فرانسوی آزادی، اپوزیسیون را به سمت حرکات عقلانی و دوری از رادیکالیسم و اتویاگرایی می کشاند.

حوزه های رای گیری ثبت نام می کنند و احراز هویت می شوند و کارت رای گیری را دریافت می نمایند. و در روز رای گیری فقط رای می دهند. اما در ایران در همان یک روز، همه مراحل اعم از ثبت نام و احراز هویت و اخذ رای، انجام می شوند.

نکته مهم دیگر اینکه انتخابات در ایران بیشتر کاراکتر محور و اتفاق محور است تا گفتمان محور. حتی آزادی انتخابات هم تضمینی برای افزایش نرخ مشارکت نیست. مثلا در سال ۱۳۸۱، و در دومین انتخابات شوراها، یکی از آزادترین انتخابات در تاریخ جمهوری اسلامی برگزار شد، و چون نظارت بر انتخابات شوراها بر عهده شورای نگهبان نیست و بر عهده مجلس است و مجلس ششم که اکثریت آن را اصلاح طلبان عمدتا پیشرو در اختیار داشتند، تقریبا اکثر نامزدهای گروه های پوزیسیون و اپوزیسیون که در ایران زندگی می کردند، تایید صلاحیت شدند و برای این انتخابات لیست دادند. تا جایی که یک گروهی لیست داد و محسن سازگارا (که در آن روزها در زندان بود) را به عنوان شهردار منتخب خود برای شهر تهران معرفی کرد! اما در آن انتخابات، مشارکت بسیار پایین بود. در تهران ۱۰ میلیون نفری که فاجعه بود! مهدی چمران که نفر اول تهران در آن انتخابات شد جمعا ۱۹۰ هزار رای آورد! و نفر آخر ۸۵ هزار رای! لیست آبادگران در آن سال اکثریت شورای شهر را کسب کرد و احمدی نژاد را شهردار تهران کرد و باقی ماجرا... تازه تا ظهر روز همان انتخابات، نرخ مشارکت در تهران بسیار بسیار پایین تر بود. یادم هست که در حوزه های رای گیری پشه هم پر نمی زد! بعد از نماز جمعه تهران بود که نزدیک به ۱۰۰ هزار

و در آینده هم به احتمال زیاد، کارساز نخواهد بود. سقف افرادی که به واسطه مخالفت با نظام، رای نمی دهند، شاید از پنج شش میلیون شهروند عزیز و محترم بیشتر نباشد که اکثرا در شهرهای بزرگ زندگی می کنند. بی تردید همه مخالفان نظام هم همه اینها نیستند، چه بسا بسیاری از کسانی که در انتخابات شرکت می کنند، نظام را قبول نداشته باشند، اما ترجیح می دهند که صندوق رای را تحریم نکنند، قطعا همه تحریمی ها حقوق شان محترم است و باید محترم شمرده شود. افزایش حیرت انگیز میزان مشارکت در پایتخت و شهرهای بزرگ، نشانگر شکست گفتمان تحریم است. در اغلب کشورهای دنیا، معمولا یک جمعی بین ۱۰ تا ۲۰ درصد، به دلایل غیر سیاسی (اعم از تنبلی، بی انگیزه بودن، عدم علاقه به امور سیاسی، اشتغال در برخی مشاغل، شرایط جسمی و...) در انتخابات شرکت نمی کنند. هیچ جای دنیا مشارکت به ۱۰۰ درصد نمی رسد. عالی ترین نرخ مشارکت در دنیا، نرخ مشارکت بین ۷۵ تا ۸۰ درصد است و در موارد استثنایی تا ۸۵ درصد هم می تواند افزایش یابد. در هر کشوری اگر میزان مشارکت بین ۶۵ تا ۷۰ درصد باشد، یعنی گفتمان تحریم در آن جایی ندارد. یک نکته را هم فراموش نکنیم که انتخابات در ایران یک روند یک روزه است، که هم به دلیل کندی روند ثبت نام و اخذ رای در روز رای گیری می تواند موجب کاهش نرخ مشارکت شود و هم به دلیل عدم وجود الزام ثبت نام در روزهای پیش از انتخابات، می تواند افزایش مشارکت را در پی داشته باشد. در کشورهایی دارای نظام انتخاباتی منسجم، رای دهندگان، از روزها و هفته های قبل، در



محمد محبی
دکتری علوم سیاسی ۹۲

انتخابات ریاست جمهوری دوره دوازدهم در عصر جمهوری اسلامی برگزار شد و طبق معمول ۳۶ سال اخیر، رئیس جمهور مستقر دوباره انتخاب شد. پیروزی حسن روحانی پیامهای زیادی برای جامعه و حکومت در ایران دارد که در این خلاصه نمی گنجد. اما می خواهیم در این یادداشت یک مساله مهم تر را بیان کنیم. برنده انتخابات در این دوره قبل از روحانی و رئیسی، اصلاح طلبان و اصول گرایان و اعتدال گرایان، جمهوری اسلامی است که پیروز این انتخابات است. جمهوری اسلامی در آستانه ۴۰ سالگی، یکی از مهمترین بحرانهای خود را تقریبا از سر گذرانده است و آن بحران مشارکت است.

تقسیم بندی قشرهای مختلف اجتماعی در دهه چهارم عمر جمهوری اسلامی طوری شده است که در هر دوره از جمعیت دو طیف مشارکتی و تحریمی کاهش و بر جمعیت خاکستری ها اضافه شده است. مهمترین ویژگی خاکستری ها این است که جناح بندی های سیاسی، پوزیسیون و اپوزیسیون برای آنها اهمیت چندانی ندارد. با افزایش این قشر، جمهوری اسلامی در هر حالتی، میزان مشارکت ۵۰ تا ۶۰ درصدی را بطور تضمین شده دارد و با اندک تبلیغ و آب و تاب می تواند تا ۷۰ درصد هم افزایش دهد. مهمترین ارمغان این تحول اجتماعی برای جمهوری اسلامی، رنگ باختن گفتمان تحریم است. کف مشارکت در انتخابات های ایران بین ۵۰ تا ۶۰ درصد است. به همین دلیل باید پذیرفت که که گفتمان تحریم انتخابات در ایران اصلا کارساز نبوده

هیئت تحریریه: سرویس خبرنگار: سجاد نامور (دبیر سرویس)، محمد مجبی، سجاد ناصری، حجت سلیمی، سهراب شریفی، محدثه احمدی، سینا سهیلی فر، علی میری، سرویس دارالفنون: فرناز محمدیان (دبیر سرویس)، پرینسا فتاحی، مریم رضازاده، بهنام غلامی، فاطمه نصیری، سرویس سینمایی: مهدی میلانی (دبیر سرویس)، نیلوفر عادل، نگار گازرانی، مصطفی رحیمی فر، فائزه سرفرازی، سجاد عمران، امیررضا احتشام نسب، آتوسا آریایی، سرویس ادبی: غزل طهماسبی (دبیر سرویس)، فرزانه خروشی، محدثه هادی نژاد، اسماء سنجاق سار، غزل عرفانی، هاجر رضانی، مرتضی نادری، سرویس موسیقی: نگار سنگتراش (دبیر سرویس)، امیررضا کرامتی، سارا شجاع، حمیدرضا علیمردانی، سرویس عکس: سودا باقری (دبیر سرویس)، شمیم مصطفی زاده، مجتبی موسوی، محمد حسین سمندری، پرینسا قره‌داشی، سارا صداقت، سرویس ورزشی: زهرا جان نثار (دبیر سرویس)، نرگس جعفری، شروین رضانی، پرینسا علیزاده، سرویس تئاتر: داوودشالفروشان (دبیر سرویس)، امیر قاسمیان مقدم، بابک علائی، سارا برومند، سرویس پشتیبانی: بهاره ابراهیمی (دبیر سرویس)

طراح و صفحه‌آرا: هومن مرادی
وبسایت: www.SDJD.ir ایمیل: vaghayemag@gmail.com
ویراستار: سحر سعادت

سامانه ۳۰۰۰۷۶۵۰۰۵۷۴۳

پل ارتباطی ما با شما مخاطبان گرامی است. در صورت تمایل به همکاری با نشریه، می‌توانید کلمه «همکاری» را به سامانه ارسال کنید.



باشگاه مخاطبان

جدیدترین اخبار و رویدادها در کانال تلگرام و قایع اتفاقیه: @vaghayemagz



کافه تریا

عکس نگاری انتخابات

حسین محمد دوست
فارغ التحصیل حقوق و علوم سیاسی



«من رئیس‌جمهور زمان درد مردم و التهاب آنان هستم» روحانی در مخالفت با نظر نزدیکانش که می‌گفتند خوب نیست در میان معدن کاران داغ‌دیده حاضر شوی جمله بالا را گفت.



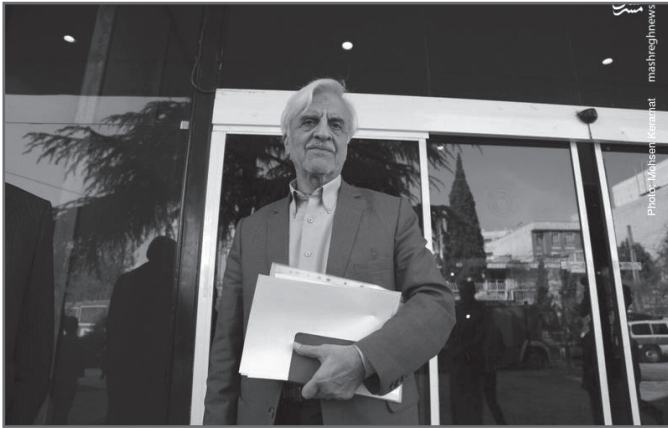
۴ درصد و ۹۶ درصد؛ بازی که قالیباف آن را آغاز کرد. در انتها ظاهرا به نفع رئیسی و باطنا به نفع خودش کنار رفت. ساعاتی قبل از کناره‌گیری رجانیوز نوشته بود مبدا کنار روی که آرایت برای رئیسی نخواهد رفت.



«من به عنوان نماینده اصلاح طلبی اینجا آمده‌ام» جهانبگیری با لهجه شیرین سیرجانی این جمله را گفت و وارد کارزار انتخابات شد تا انتها در کنار روحانی بود در آخرین روز تبلیغات به رشت رفته دوباره از رسالت اصلاح طلبانه اش گفت و انصراف داد



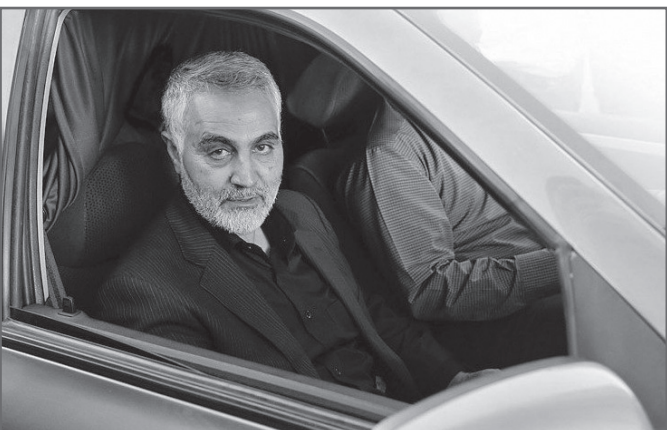
«کنسرت ۷۰ هزار نفره سالار عقیلی در ورزشگاه تختی مشهد» سالار عقیلی همراه روحانی به مشهد آمد و ترانه حماسی «وطنم ای شکوه پابرجا» را اجرا کرد. شهری که از اجرای زنده موسیقی محروم است.



«ما گل‌های خندانیم، فرزندان ایرانیم» سید مصطفی هاشمی طباطبائی، مرد اخلاق انتخابات اخیر بود. در طوفان نامزدها علیه یکدیگر با تن صدایی آرام از وحدت می‌گفت.



«ایران خود را متعهد به بخش‌هایی از چارچوب اقدام آموزش ۲۰۳۰ که به هر شکلی در تعارض با باورهای دینی می‌باشد، نمی‌داند» بلاکنندگان علیه روحانی گویا تممدا ملاحظه دولتمردان برای سند ۲۰۳۰ را نادیده گرفته بودند.



«از هیچ یک از کاندیداهای ریاست جمهوری حمایت نکرده‌اند» جمله‌ای که در صفحه اینستاگرام سردار سلیمانی پس از انتشار گسترده تصویر سردار در کنار یکی از کاندیدها منتشر شد.



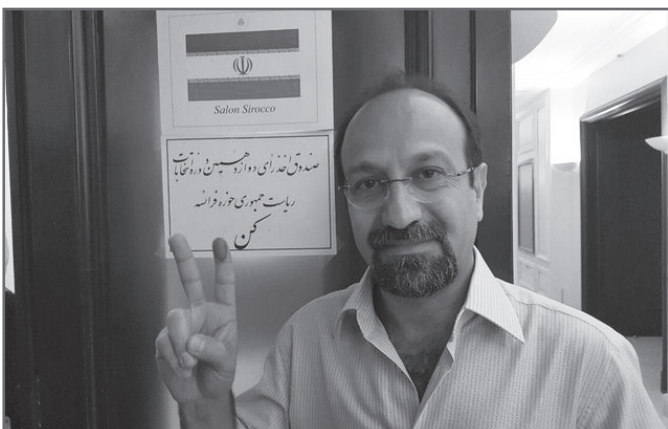
لایو اینستاگرام؛ پدیده انتخابات اخیر اینستاگرام و تلگرام بودند. ابزارهایی که حتی در برهه‌هایی قوی‌ترین روش تخریبی علیه دولت مخالف فیلترینگ نیز شدند.



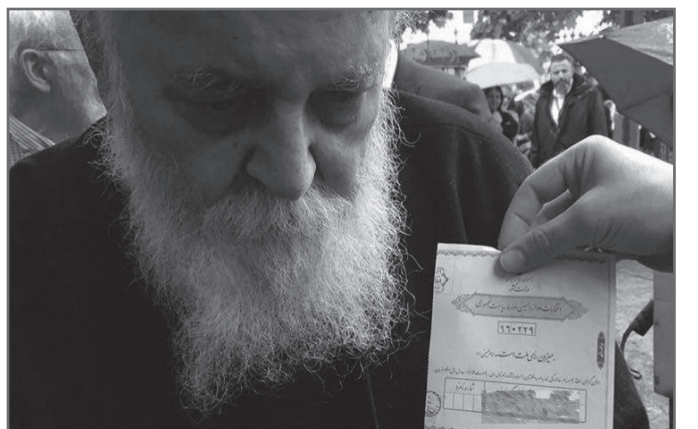
«ابتدال تملو فاجعه آفرید» پیام فضل‌نژاد، روزنامه‌نگار اصولگرا پس از شکست ابراهیم رئیسی در انتخابات اینگونه توهین کرد. مشخص نیست کدام مشاور ایشان برنامه این دیدار جنجالی را طرح ریزی کرده بود.



«رای باطله»؛ عنوان رای حمید بقایی معاون احمدی نژاد بود که نام رئیس خود را بر روی برگه رای نوشت و برگه رای خود را نیز هم چون جریان سیاسی خود سوزاند.



اصغر فرهادی سخنران مراسم افتتاحیه کن، صندوق رای را هزاران کیلومتر دورتر از ایران جست و همراه با فاطمه معتمدآریا رای خود را به نام حسن روحانی درون صندوق انداخت.



هوشنگ ابتهاج متخلص به ه.الف.سایه، شاعر ۹۰ ساله پراوازه ایرانی نیز به پای صندوق رای آمد و رای‌اش را برای روحانی به صندوق انداخت.